

B] SCIENCE

4. חכמת הקודש היא נעלה מכל חכמה, בזה שהיא מהפכת את הרצון והתכונה הנפשית של לומדיה לקרבם לאותה הרוממות שהיא בעצמה מתעצמת בה. מה שאין כן כל החכמות העולמיות, אף על פי שהן מציירות ענינים נשגבים יפים ואציליים, אין להן אותה התכונה המפעלית, להמשיך את המהות העצמית של ההוגה בהן אל ערכן, ובאמת אין לה יחס כלל ליתר הכחות והעצמיות של האדם, חוץ מכחו המדעי לבד. וטעם הדבר הוא, כי כל עניני הקודש ממקור חיי החיים הם באים, מיסוד החיים המהוה את הכל, ויש בכח התוכן המקודש להוות המון ברואים לאין תכלית, לנטוע שמים וליסד ארץ, וקל וחומר להטביע צורה חדשה ומבולטת על הנפש ההוגה. וכל המדעים של חול אין בהם זה הכח, כי הם אינם מחדשים ומחוללים חדשות מצד עצמם, אלא הם מציירים ומציגים לפני ההשקפה השכלית את מה שהוא נמצא במציאות, ועל כן אינם יכולים גם לעשות את ההוגה בהם לבריה חדשה, לעקור אותו מעצמיות תכונותיו הרעות, ולהעמידו במצב של מציאות חדשה, טהורה וחייה באור החיים האמתיים, העומדים לעדי עד

אורות הקודש א:א חכמת הקודש הפועלת

The Wisdom of Holiness is more elevated than other wisdoms, in that it transforms the will and the character of the soul of its learners to bring them closer to the elevated that it itself is. But this is not the case with worldly wisdom, that even though they draw elevated, beautiful and noble matters, they do not have the active characteristic to draw the essence of the thinker to their value... The reason is that matters of holiness come from the source of life, from the foundation of life that causes all to exist, and they have a power in their holiness to create an infinite multitudes of creations, to plant the heavens and to give basis to the land and certainly to give a new form to the soul that ponders them...

C] EVOLUTION

5. תפה. תורת ההתפתחות, ההולכת וכובשת את העולם כעת, היא מתאמת לראי עולם של הקבלה, יותר מכל התורות הפילוסופיות האחרות. ההתפתחות, ההולכת במסלול של התעלות, היא נותנת את היסוד האופטימי בעולם, כי אין אפשר להתיאש בשעה שרואים שהכל מתפתח ומתעלה. וכשחודרים בתוכיותו של יסוד ההתפתחות המתעלה, אנו מוצאים בו את הענין האלהי מואר בבהירות מוחלטת ההתפתחות מופיעה אור על כל ארצות ה' בעולם. ההויה כולה מתפתחת ועולה, כשם שהדבר ניכר בחלקים ממנה ועליתה היא כללית כמו פרטית, עולה היא עד מרום הפסגה של הטוב המוחלט

שמונה קבצים / קובץ א / תפה. [אורות הקודש / חלק ב / עמוד תקלו / תורת ההתפתחות - יט]

The doctrine of evolution, that is currently conquering the world, jives with the eternal secrets of Kabbalah to a larger degree than any other philosophical doctrine. Evolution, that goes in an ascending route, gives the optimistic foundation to the world, because how is it possible to despair when we see everything develop and ascend. When we pierce to the inside of the doctrine of ascending development we find in it the Divine matter shining with complete cleanness. Evolution shines light on all of the Hashem's ways in the world. The creation as a whole develops and ascends, just as this matter is noticeable in parts of it, the ascent is general as well as particular - it rises to the peak of the Absolute Good.

6. וע"ד מנין שנות היצירה ביחש להחשבונות הגיאולוגיים בזמנינו. כך היא הלכה רווחת, שהיו כבר תקופות רבות קודם למנין תקופתנו הוא מפורסם בכל המקובלים הקדמונים, ובמד"ר "שהי' בונה עולמות ומחריבן", ובזוהר פ' ויקרא שהיו כמה מיני אנשים חוץ מאדם שנאמר בתורה; אלא ששם צריך להשכיל יפה את המליצות העמוקות, הצריכות ביאור רחב מאד מאד. א"כ אותן החפירות מורות לנו, שנמצאו תקופות של ברואים, ואנשים בכללם, אבל שלא היה בינתים חורבן כללי, ויצירה חדשה, ע"ז אין מופת מוכיח, כ"א השערות פורחות באויר, שאין לחוש להן כלל. אבל באמת אין אנו נזקקים לכל זה, שאפילו אם הי' מתברר לנו שהי' סדר היצירה בדרך התפתחות המינים ג"כ אין שום סתירה, שאנו מונים כפי הפשטות של פסוקי תורה, שנוגע לנו הרבה יותר מכל הידיעות הקדומות, שאין להן עמנו ערך מרובה. והתורה ודאי שתמה במעשה בראשית, ודברה ברמיזות ומשלים, שהרי הכל יודעים שמעשה בראשית הם מכלל סתרי תורה, ואם היו כל הדברים רק פשוטם איזה סתר יש כאן? וכבר אמרו במדרש "להגיד כח מעשה בראשית לבו"ד א"א, לפיכך סתם הכתוב בראשית ברא אלקים". והעיקר היא הידיעה העולה מכל הענין לדעת ד', וחי המוסר האמיתי

אגרות הראיה - צא

Regarding the number of years since creation, in regard to the calculations of modern geologists: It has long been an accepted concept, noted by all of the early Kabbalists, that there were many eras that preceded our own, as the midrash states, "He created worlds and destroyed them" and the Zohar writes that there were types of men different from Adam, who is described in the Torah. But one must contemplate well the deep allegories, which demand extensive explanation.

Modern research tells us that eras of creations - including man - have been discovered, but that there was no mass destruction between these eras. But these are assumptions that are up in the air, with no conclusive proof, and one need not be concerned with them.

But in truth, we do not need all of this. For even if it was conclusively proven that creation took place through development of species, there would be no contradiction [with the Torah]. For we count according to the simple explanation of the words of the Torah, which is more relevant to us than other sources, which are of little value for us. And the Torah certainly concealed the story of Creation and spoke in hints and allegories. All know that Creation is one of the secrets of the Torah; if we were to understand the matter according to the literal meaning, what secret would there be here? The midrash already states: "To recount the power of Creation to flesh and blood is impossible; the Torah therefore concealed the matter with the words, 'In the beginning, God created.'" The main point is the conclusion that emerges from the discussion - to know God and true moral life.

7. בכלל הנני מוצא לעצמי חובה להעיר את רוחך הטהור, ע"ד הדעות הבאות ע"י המחקרים ההדשים, שהם ברובם סותרים את פשטי דברי תורה. דעתי בזה היא, שכל מי שדעותיו ישרות ראוי לו לדעת, שאף שאין כל אמת מוכרחת בכל אותן החדשות, מ"מ אין אנחנו חייבים כלל להכחישן בבירור ולעמד נגדן, מפני שאין זה כלל עיקר של תורה לספר לנו עובדות פשוטות ומעשים שהיו. העיקר הוא התוך, ההסברה הפנימית שבהענינים, וזה יתרומם עוד יותר בכל מקום שנמצא כח סותר, שאנו מתעודדים להתגבר על ידו. עקרו של דברים נאמרו כבר בדברי הראשונים ובראשם במו"נ, והיום הננו מוכנים להרחיב את הדברים יותר.

אין לנו שום נפ"מ תור אם באמת היה בעולם המציאות של זהב, שהתענג אז האדם על רב טובה גשמית ורוחנית, או שהוחלה המציאות שבפועל מלמטה למעלה, מתחתית מדרגת ההויה עד רומה, וכך היא הולכת ומתעלה. אנו צריכים רק לדעת, שיש אפשרות גמורה, שהאדם אפילו אם יתעלה במעלה גדולה, ויהיה מוכן לכל כבוד ועונג, אם ישחית דרכו יוכל לאבד כל אשר לו, ויוכל להרע לעצמו ולתולדותיו עד דורות רבים מאד, וזה הלימוד יוצא לנו מהעובדא, של מציאות אדם בגן עדן וחטאו וגירושו וכשאנו באים לידי מדה זו, אין אנו נזקקים עוד ללחום דוקא נגד הציור המתפרסם בין החוקרים החדשים, וכאשר אין אנו נוגעים בדבר נוכל לשפוט משרים, ועתה נוכל לבטל את החלטותיהם במנוחה במדה זו שהאמת תורה לנו את דרכה

.... ובכלל זהו כלל גדול במלחמת הדעות, שכל דעה הבאה לסתור איזה דבר מן התורה, צריכים אנו בתחילה לא דוקא לסתור אותה, כ"א לבנות את ארמון התורה ממעל לה, ובזה הננו מתרוממים על ידה, ובעבור ההתרוממות הזאת הדעות מתגלות

אגרות הראיה - קלד

D] CHANGES IN MODERN THINKING

8. Orot Hakodesh 2:556-560

The Basic Changes in the New Thought

Recent developments popularized new ideas which resulted in the rejection of convictions which were inherently not opposed to the new ideas. It is only because of habit that our ideas are grouped together. Man links all his ideas to each other, and since some of them undergo change, the change is extended to the entire domain of thought. It is only through critical knowledge and evaluation that one can define the boundaries, to discern how far the change effected by the new ideas is to be extended, and where their legitimate sway comes to an end. But the fact that it is in the nature of the mental and spiritual outlook to feel the impact of change in any of their elements makes for greater perfection and advancement.

Three basic changes have occurred in man's outlook in the new period, which stimulated many additional changes. but there was no attempt to determine the valid core of thought represented by these changes, in order to know how far they were to reach out, and to influence additional changes in thought and action. Thus these new developments, though in themselves beneficial, also brought about confusion and disorder. They will regain their beneficial effect through a clarification of outlook, resulting from a study of the spiritual life, focusing on the nature of the person and the body of beliefs which it is appropriate for him to entertain.

The three basic changes which have occurred are: 1) the change

170 The Essential Writings of Abraham Isaac Kook

in the social outlook; 2) the change in the cosmological outlook; and 3) the change in the development of the concept of evolution.

The understanding of human society, and of societal existence generally, was a closed secret to the masses in former generations, like all the secrets of existential and speculative thought. Every community and group was enclosed in its domain. Every individual seemed affected by developments only in his own environment. In their naïveté every individual and every society thought that their own spiritual and physical environment comprised the wider world. The children of Israel, who are unique among the nations, were also enclosed in their own sphere, and even to a greater degree, for two important reasons. There was the factor of the many persecutions which they had always encountered from the people of the wider world, as far back in the past as they could recall, and there was the basic differences in the spiritual and practical lifestyle between us and many other nations from the very beginning of our history.

Special individuals, the sages of great understanding, always knew the secret of spiritual unity. They knew that the human spirit is a universal spirit, that although many divergences, spiritual and material, tend to separate person from person and society from society, greater than all the differences is the essential unity among them; that the processes of thought are constantly interacting, and ways of life tend to be harmonized. The objective of harmonization is surely to embrace the best, the healthiest and most sensitive in every society and to plant it on the soil of the larger human family. But the masses never looked out beyond their own circle, and they assumed that there was no interaction between their own circle and an alien environment, certainly if it was remote from them. In the sphere of this limited outlook was registered the typical image of our most inner spiritual world. From this perspective one defined his idealistic love for everything holy, his attitude to his own people, and everything that pertains to it: his hopes for the future, his vision of the transcendent realms beyond the senses, his outlook on life and death, on freedom and bondage, on independence and discipline. Everything was woven in this limited weaving. The conception of an isolated environment was seen as the sum total of existence.

The times have wrought an absolute change in this outlook, not only among the elitist elements but among the masses as a whole, the small and the great alike. The social outlook has matured and widened. Every individual feels that he is not alone, that he is not enclosed altogether in an isolated zone, that he acts and is acted on by many circles, from

Meditations 171

different and even strange environments, and that one cannot dismiss any expression of the spirit and say that one need not take account of it, no matter how remote it appears to be. But here the process of evaluations becomes formidable, the possible confusion increases. The need to learn how to structure a multi-colored thought pattern within the narrow sphere of the customary ideas of the general populace, how to leave unaffected all the good in the spiritual world after the revolution wrought by the alien influences, and how one draws from everything only the good and the true, the equitable and the worthy – this has become more urgent. It will be impossible to do this satisfactorily except through the impact of good explanatory interpretations, focusing on the inner spiritual life. It will be impossible to realize this objective unless we invoke the help of many sensitive spiritual persons who abound in understanding and feeling, so that they will be able to influence the general public in a most desirable manner.

The cosmological outlook also led to a great change in the development of the spiritual life. The thoughts which were based on the miniature version of the world as a whole, in accordance with the old astronomical doctrine of a limited universe,⁷ corresponded to the conceptions of a limited environment. The general new spirit which resulted from the expansion of our perception of reality, when it becomes widely known, must necessarily stimulate among the masses a new perception of the spiritual world, with all the ideas associated with it. There will be need to reflect on how to reinterpret everything in a new form with the utmost care, so as to assure the most effective continuity of all the basic good of the old in the new. This can only be accomplished through a regular study of the deeper dimensions of the spiritual life, which will yield us many clarifications, which will establish the spiritual stratum of our outlook on an enlightened basis. It will even add new light through the good that will be derived from the breadth of all the new conceptions, after they have been harmonized with all the good embodied in all the old, according to its purified version.

The concept of evolution, which has become widespread in all circles as a result of the new studies of nature, wrought a major revolution in the circle of those accustomed to conventional thinking. This was not the case with the enlightened individuals, the masters of thought and reflection who always envisioned gradual development – even in the realm of the spiritual, which they viewed with profound mystical probing. For them it was not strange to understand in a parallel fashion the development of the material world. It is indeed appropriate to envision

its emergence as similar to the unfolding of the spiritual dimension of existence, which does not show a hiatus of a single wasted step. But the multitude was not accustomed to understand the principle of development in an all-embracing concept, and was unable to comprehend on that basis its spiritual world. It is not the difficulty of harmonizing some verses in the Torah or other statements in tradition with the view of evolution that made it difficult for the multitude to accommodate its thinking. This task is simple enough. All know that the parable, the allegory, the intimation is common in such matters, that this is a basic principle in interpretation everywhere. Even the ear of the multitude is accustomed to listening to brief pronouncements that this verse or this statement belongs to the realm of the hidden teachings of the Torah, that its direct meaning is elusive, and they are satisfied. The people adjust to the probing thinker who seeks to discern the mystical higher song which is to be found in the expositions of the allegories of ancient days. But how is one to reconcile the spiritual implications in an outlook which found its unity in the concept of [the world's creation] with suddenness and leaps,⁸ which spares the mind from probing into realms distant from its own circle, with the new, increasingly more popular concept of evolution? For this there is need of great illumination, which is to penetrate all strata of society, until it reaches with its agreeable harmonization even the simplest circles of the masses.

The times force us to spread the knowledge, the most exalted, the broadest and most idealistic knowledge. The crude form of religious faith cannot maintain its position after it has suffered many declines and has sought to shut out the world by covering itself with thick sackcloth. Who will robe the pure religious faith with the garments appropriate to it, who will place on its head the pure turban suited for the splendor of its majesty, if not the great people of talent, the wise of heart, the people of holy feeling and purity of soul who are planted in the courts of the Lord, the sages who are dedicated to thinking and working in the cause of the Torah?

Orot Hakodesh II, pp. 556-560

9. טבעי הדבר הוא, שבההשקפה הרגילה, אותה ההתבוננות האלהית הבאה מהדעה המונוטאיסטית, שהיא ההשקפה היותר מפורסמת גם מצד האמונה, היא מסבבת לפעמים עצב וחלישות נפש, מפני הרפיון הבא ברוח האדם בציוור, שהוא בתור נמצא מסובב מוגבל וחלש רחוק הוא מההשלמה האלהית, המאירה באור תפארת גבורתה. ביחוד החולשה מתעוררת ע"י ההבלטה שהחסרונות המוסריים מתבלטים בנפש ע"י הפרליל במעמד האדם, לעומת השלמות האלהית, ביחס אל הצדק והמוסר....

פחות מההשקפה הזאת מיגעת את האדם ההשקפה המונוטאיסטית, הנוטה להסברה השפינוזית, כשהיא מזדככת מסיגיה, המובלטת בחלקים רבים ממנה בהחלק התבוני של החסידות החדשה שאין שם דבר מבלעדי האלקות... וראוי היה לפי זה להשקפת עולם להיות מחלישה את רוח האדם במעמקי ההתבוננות שלה עוד יותר מהראשונה, מ"מ אין הדבר כן, אלא שזו האחרונה משיבה לאדם מיד את עז נצחו, היא רק מעודדת אותו, שאין לו לשכח את אמתת הוייתו, ושעליו להתרחק מכל ארחות החיים הנובעים מהמחשבה הטעותית של הישות של עצמו הפרטי, הקרוע ברוחניותו מהאין סוף האלהי, אבל כיון שהוא צועד על דרך זה, אין לו עוד לכבוש דבר של מציאות כ"א דבר של דמיון כוזב, וכבר הוא מאושר באין סוף. אמנם באמת אין עבודה זו קלה כ"כ כמו שמצייר אותה הדמיון לכאורה, היציאה לחופש ממסגר הדמיון היא עבודה לא פחות קשה מהיציאה לחופש מאיזה מסגר מציאותי, מ"מ סוף סוף עז רוח לו הוא יותר מהמחשבה האחרונה. אבל אי אפשר לגשת עליה כ"א ע"י ההרגל הגדול וההתלמדות השכלית היותר זכה שאפשר להיות ע"פ ההשקפה הראשונה, ואז היא מלבשת את המחשבה האחרונה באורה לכל פרטיה, ונעשית לה בית קיבול והיכל. אדני בהיכל קדשו.

אך אע"פ שהעולם העיוני וההרגשי השירי הוא יותר מזדכך ומתעלה ע"י המחשבה השניה, המלאה מאור הענוה וביטול היש, מ"מ העולם המעשי איננו יכול להיות הולך את דרכו ע"פ ההסתכלות התדירית העליונה הזאת, ומוכרח הוא האדם להנמך את אורו מצד הכרח הסתגלותו לעולם המעשה ולהיות קשור בהמחשבה ההיכלית הראשונה, אבל בידיעה ברורה, שהיא איננה מחשבה ברורה כשהיא לעצמה, ולית לה מגרמה כלום, אלא שהיא מסובבת בסיבוב שכלי וציורי ממהלך המחשבה העליונה של ההסתכלות השניה שאמרנו. ואז העולם הממשי נעשה מזורז ומלוכז ומלא צדק, והעולם המחשבי מתגבר ועולה מברכת מקורו, והם מתאחדים תמיד, ע"י הבטות מאוחדות, ומרכז הויה מאוחד, ביחודא שלים

שמונה קבצים א-צ, אורות הקודש ב עמוד 413 - ההשקפה האלוקית הכולל I

It is natural that the contemplation of God that comes from the monotheistic opinion, which is the more commonplace outlook from the perspective of faith, at times causes sadness and weakness of spirit because of the weakness that comes in the spirit of man when he pictures himself as a limited and powerless effect, far from the Divine perfection that shines with the splendorous light of its strength. Particularly, the weakness is aroused through emphasizing that the moral weaknesses are apparent through comparison with God's perfection in the realm of righteousness and morality...

Less draining than this outlook is the monotheistic outlook that leans towards a Spinozan explanation, when it is purified from its dregs, that many aspects of it are apparent in the conceptual parts of the New Chasidus - that there is nothing other than God... And while this perspective should weaken the spirit of a person more than the first outlook, but it is not so, rather, this latter outlook immediately returns to a person the strength of his eternity, it just encourages him, to not forget the truth of his existence, and that it is his obligation to distance himself from all the ways of life that flow from the mistaken thought of an independent self, that is torn in its spirituality from the Divine Infinity, but once a person steps in this direction, he no longer has to conquer reality, but rather just things of imagination and falsehood, and he is already happy with Infinity. However, in truth, this service is not less difficult than escaping from a real trap, but in the end he will have a strong spirit. However, it is impossible to approach this outlook except through a great practice and learning based on the first outlook, and then it will clothe the latter thought with light in all of its detail, and will become for it a receptacle and sanctuary. "Hashem is in the Sanctuary of His Holiness."

But, even though the theoretical, emotional and songful worlds are purer and ascend more through the second outlook that is full of light of humility and nullification of reality, still the practical world cannot function based on this constant higher outlook, and it is necessary for a person to lower his sight in order to adapt to the world of action and be connected with the first mode of thought", but with full knowledge that it is not a clear thought in and of itself, and it has nothing on its own, but it is surrounds the higher second thought. And then the physical world will become white and full of righteousness, and the world of thought will strengthen and ascend from the blessing of its source, and they will unite through unifying perspectives and the center of reality is unified in a complete unification.